

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.206 van 14 februari 2011
in de zaak A. 198.374/IX-7005**

In zake : Peter BUEKEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Siegfried De Mulder
kantoor houdend te Asse
Roost 19
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de POLITIEZONE HERENT-KORTENBERG

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 29 november 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 28 september 2010 van de voorzitter van het politiecollege van de lokale politiezone Herent-Kortenbergh waarbij aan Peter Bueken de tuchtstraf van de blaam wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Auditeur Jurgen Neuts heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 31 januari 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Siegfried De Mulder, die verschijnt voor de verzoeker, is gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is inspecteur van politie bij de lokale politiezone Herent-Kortenberg.

3.2. Met een e-mailbericht van 19 november 2008 laat de korpschef van lokale politiezone Herent-Kortenberg aan de personeelsleden van de politiezone weten dat hem “[d]e info heeft [...] bereikt dat Commissaris [K.B.] in opspraak wordt gebracht door een aantal medewerkers”, doordat deze laatsten “de ANG-databank [Algemene Nationale Gegevensbank] [hebben] geraadpleegd” in verband met het gerechtelijk verleden van de ex-vriend van de betrokken commissaris. De korpschef “[benadrukt] ten stelligste dat het raadplegen zonder geldige politionele reden van de ANG-databank een strafbaar feit uitmaakt. Op korte termijn zullen dan ook strafrechtelijke en/of tuchtrechtelijke stappen ondernomen worden tegen alle personeelsleden die in deze zaak betrokken blijken te zijn.”

Het blijkt dat onder meer de verzoeker de databank in dat verband heeft geraadpleegd.

3.3. De geviseerde commissaris legt op 27 november 2008 omtrent deze feiten klacht met burgerlijke partijstelling neer in handen van de onderzoeksrechter te Leuven.

3.4. Met een brief van 11 december 2008 brengt de procureur des Konings te Leuven de voorzitter van het politiecollege van de lokale politiezone Herent-Kortenberg op de hoogte van de feiten.

3.5. Met een brief van 22 januari 2009 brengt de korpschef, als gewone tuchtoverheid, de verzoeker ter kennis dat “[g]ezien het bestaan van een gerechtelijk onderzoek ingevolge de klacht met burgerlijke partijstelling door Commissaris [B.] bij de Onderzoeksrechter van en te Leuven, lastens u ingesteld [...], [...] ter zake een administratief dossier wordt samengesteld en dat overeenkomstig artikel 56, tweede lid, van de [Politietuchtwet], de termijn van zes maanden inzake de kennisgeving van het inleidend verslag voor de feiten die het voorwerp uitmaken van het gerechtelijk dossier [...], zal aanvangen op de dag dat ik door de gerechtelijke overheid zal worden in kennis gesteld dat er een gerechtelijke eindbeslissing werd genomen, dat het dossier werd geseponeerd of dat de strafvordering is vervallen. Deze beslissing impliceert dus niet dat de tuchtoverheid afziet van tuchtvervolgning”.

3.6. Blijkens een nota van 29 januari 2010 heeft de korpschef op 20 februari 2010 de coördinator intern toezicht van de politiezone belast met een voorafgaand onderzoek.

3.7. Op 12 maart 2010 beslist de Raadkamer te Leuven onder meer de verzoeker voor de tenlastelegging om “in overtreding van artikel 8, §2 en artikel 13 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, de machtiging tot gebruik van het identificatienummer van het rijksregister te hebben gebruikt voor andere doeleinden dan die waarvoor de machtiging was verleend en meer bepaald uit ongezonde nieuwsgierigheid herhaaldelijk [B.K.], hun hiërarchische overste en haar ex-partner [V.E.] te hebben

opgevraagd [...]”, opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor de duur van één jaar te verlenen.

3.8. Na op 8 april 2010 kennis te hebben genomen van de uitspraak van de Raadkamer, adieert de korpschef op 29 juli 2010 de hogere tuchtoverheid, “met name Mijnheer Willy KUIJPERS, Burgemeester te Herent, Voorzitter van het Politiecollege [...]”.

3.9. Met een brief van 16 augustus 2010 brengt de voorzitter van het politiecollege de verzoeker het inleidend verslag ter kennis. Hij deelt daarin zijn voornemen mee om de verzoeker voor de tuchtvergrijpen -“inbreuk op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen”, “inbreuk op de deontologische waarden van de politiediensten, meer bepaald de principes van verantwoordelijkheidszin, integriteit, waardigheid van het ambt, loyauteit en beroepsgeheim” en “inbreuk tegen de waarden van de politiezone HerKo, meer bepaald de principes van evenwaardige behandeling van iedereen en respect voor iedereen”- de lichte tuchtstraf van de blaam op te leggen.

3.10. De verzoeker wordt op zijn vraag gehoord op 27 september 2010. Hij legt daarbij een verweerschrift neer, waarin hij onder meer aanvoert dat hij niet kan “nagaan of het voorstel van straf wettelijk genomen is” en vraagt dat “een kopie van de notulen van het politiecollege waarbij dit voorstel van straf werd overwogen, aan het dossier wordt toegevoegd”.

3.11. Op 28 september 2010 wordt aan de verzoeker de lichte tuchtstraf van de blaam opgelegd. De bemerking van de verzoeker wat betreft de samenstelling van de hogere tuchtoverheid wordt daarin als volgt beantwoord:

“Voor wat betreft de procedure is het wel degelijk de voorzitter van het Politiecollege die als Hogere Tuchtoverheid optreedt, waarbij er op elke vergadering van het Politiecollege teruggekoppeld wordt naar de collega-Burgemeester. Het vastleggen van de datum van de hoorzitting is door de voorzitter van het politiecollege beslist, in overleg met zijn collega-Burgemeester. [...]”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. De grond van de zaak

4. In de eerste vier middelen wijst de verzoeker op de onregelmatige samenstelling van het politiecollege, dat als hogere tuchtoverheid de tuchtprocedure tegen hem gevoerd heeft. Hij stelt vast dat de voorzitter van het politiecollege alleen gehandeld heeft bij de redactie van het inleidend verslag, bij de hoorzitting en bij het treffen van de bestreden tuchtstrafbeslissing, terwijl artikel 20 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten (hierna: de tuchtwet) het politiecollege als hogere tuchtoverheid aanwijst en artikel 23 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst gestructureerd op twee niveaus (hierna: de WGP), bepaalt dat het politiecollege gevormd wordt door de burgemeesters van de gemeenten die een meergemeentenzone vormen en dat de burgemeester die verhinderd is wordt vervangen volgens artikel 14 van de nieuwe gemeentewet.

Hij stelt voorts dat, in de mate dat de voorzitter van het politiecollege verwijst naar de “terugkoppeling naar zijn collega-burgemeester” tijdens de tuchtprocedure, artikel 30 van de tuchtwet geschonden is in de mate daarin bepaald is dat de leden van het politiecollege, die het gehele tuchtverhoor niet hebben bijgewoond, niet mogen deelnemen aan de beraadslaging en dat het alleen optreden van de burgemeester van Herent, die in het college over slechts 49,8054% van de stemmen beschikt, ook een miskennis inhoudt van artikel 28 van de WGP, waarin bepaald is dat het politiecollege slechts kan beraadslagen en beslissingen nemen wanneer de meerderheid van stemmen vertegenwoordigd is.

5. De bestreden beslissing is opgelegd door de hogere tuchtoverheid van de verzoeker, die daarvoor krachtens artikel 17 van de tuchtwet bevoegd is. De hogere tuchtoverheid is krachtens artikel 20, 1°, a) van de tuchtwet

voor het geval van de verzoeker het politiecollege van de politiezone Herent-Kortenberg.

6. De verwerende partij betwist niet dat de voorzitter van het politiecollege alleen en qualitate qua de tuchtprocedure gevoerd heeft: hij heeft alleen het inleidend verslag opgesteld, hij heeft alleen de verzoeker gehoord en hij heeft alleen de tuchtstrafbeslissing genomen. De verwerende partij stelt dat de tuchtstrafbeslissing een “gezamenlijke beslissing is van het politiecollege en aldus van beide burgemeesters” en dat de burgemeester van Herent “teruggekoppeld” heeft naar zijn collega van Kortenberg, maar dat -beweerd- overleg liet hem niet toe de wettelijke procedure van beraadslagen en beslissen binnen het politiecollege terzijde te schuiven.

7. Het politiecollege is een collegiaal orgaan. De samenstelling ervan is geregeld door artikel 23 van de WGP en ieder lid zetelt daar krachtens artikel 24 van de WGP met een gewogen aantal stemmen. Krachtens artikel 28 van de WGP kan het politiecollege slechts rechtsgeldig vergaderen en besluiten als de meerderheid van de stemmen bedoeld in artikel 24 van de WGP vertegenwoordigd is; de beslissingen worden dan bij meerderheid van stemmen genomen.

De verwerende partij betwist niet dat de burgemeester van Herent niet over de meerderheid van de stemmen beschikt om het college rechtsgeldig te kunnen laten vergaderen.

8. De beraadslagingen en de beslissingen van een politiecollege worden bewezen door de notulen van de vergadering, die krachtens artikel 29 van de WGP opgemaakt worden door de secretaris van het college. Die notulen zijn authentieke akten waarmee ook wordt aangetoond dat de wettelijk voorgeschreven vormen inzake het houden van de vergadering en de regelmatigheid van de stemmingen geëerbiedigd zijn.

Te dezen legt de verwerende partij geen notulen voor van de bijeenkomsten waarop de tuchtzaak van de verzoeker besproken is en waarop beslissingen genomen zijn. De beslissingen van de burgemeester van Herent kunnen derhalve niet aan het politiecollege worden aangerekend. De verwerende partij heeft de wettelijke voorschriften die de besluitvorming in het politiecollege en een tuchtprocedure regelen, niet nageleefd.

9. Voor zover de verklaring van de voorzitter van het politiecollege dat hij voor het nemen van de bestreden beslissing ruggespraak gehouden heeft met de burgemeester van Kortenbergh, al enige juridische waarde kan hebben, heeft de burgemeester artikel 30 van de tuchtwet miskend aangezien de burgemeester van Kortenbergh alsdan een stem gekregen heeft in het besluitvormingsproces hoewel hij bij het verhoor van de verzoeker niet aanwezig was.

10. De middelen zijn gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 28 september 2010 van de voorzitter van het politiecollege van de lokale politiezone Herent-Kortenbergh waarbij aan Peter Bueken de tuchtstraf van de blaam wordt opgelegd.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 februari 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche